

Barcelona 26 de Agost de 1926

Sr.

En Francesc Pujol
Fremp

Estimat Htre. Pujol: No és amb en-
decaritats ni aleixandries que li he d'escriure
aquesta carta - com v. les hej joïnes portats que
agraïre i sin un acontentament - sius més aviat
amb les paraules planyivoles d'un salm i
can, can, amb el feible diés ine, dié illa etc.

La nostra excursió, fou un desastre !!!
el menys, per a mi, que per mica, mica, de de-
cor del Pirineu traurem l'ànima a deu, deu altra
toc funeral que l'esquellint de la vacada, ni al-
tres cantines, litúrgiques que s saltant d'aigua
de l'estany llong i els riols de aigües fortes

Fou vaig dir al Sr. Rector de Ripot, per poc
soc feligrès seu en el camp-sants d'aquella pota
vileta.

En el cas, que al retorn de Caldes de Boix, el
dijous dia 12 i a 10 hores del matí, quant acabaven
de ocupar "aigües fortes" i anaven a entrar en
l'estany llong" en un lloc que nomia "planial
gran" (i planial gran! m'en recordaré totjorn)
l'últim matxo que jo cavalcava va esve-
rar-se sobtadament (com ho feu el que anava
davant seu) a la vista d'uns pescadors de truite
que se li hi presentaren al davant, fují el
canvi ferí així

camp visual
Traginer Toun
Jo llaman
Pescadors
Carregats
un burro

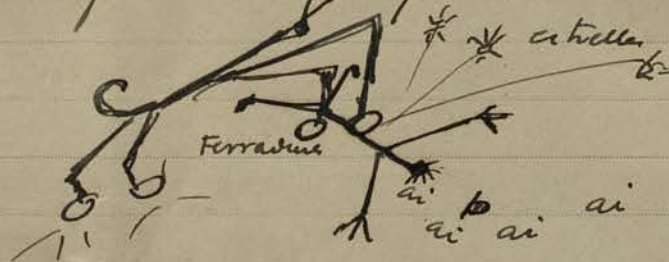

Barcelona de de 192

Sr.

i sobtadament amb la lleugeresa d'una despetle
d'en Lloqueres i fent, precisament, un punt de
ritmica (la plàstica vaig fer-la jo) un punt ràpid
de revirament, semblant a aquell "vuelta a la izquierda"
del guerrero, la meua corpora minuesa, la
meua mole plúmbea va estrellar-se de cap i pit
a terra que per un voler diví, no hi havien pe-
dres. Vaig caure durs, de l'alsada de quasi dos
pisos, ja que el matxo era altíssim i l'animal
esventat, esquivat, amb les potes eulair com si
ballés un zapateado va descriure un cercle,
fet a posta, precisament, per a que veigués a
clavar-me una pota ^{menut} ~~ferocement~~ damunt la
meua espinada.

El quadro fou així, ~~apropiadament~~ ^{apropiadament}

Gràcies als meus crits, que comencaven en
veure que l'animal venia al meu damunt, la
bestia no va aplicar-me la pota i quina pota! damunt
l'espinada a tota pressió, però me l'hauria tren-
cad com un palill, oino que en trobar fou,
un tou que deia 'ai! ai! ai!' va eulairar
desreguiss i la fractura no va aconseguir-se

Barcelona de de 192

Sr. (3)

En Llaurusi també fou descabalcat i arrossegat uns metres, puix quedà lligat amb els extrems. Rebé una forta potacada en la part darrere de la persona, però, no fou cosa d'importància.

Jo, pobre de mi, vaig veure en la mort al document en forma de fotes de matxo. Mai havia vist una foto més alta i més grossa que aquelles. (Tal com refereis en Pàg. 2 de les emprentades de la policia, que hom veu que els sabres s'allarguen enormement, així jo vaig veure les rodones de les ferradures, caní com una placa de forro. Vaig tenir temps de pensar "ara, ara mateix te treucan l'espina de la base del crani i a 8 hores al volt no hi ha auxili medic". Al moment, va descarregar damunt meu, aquella potassa amb el mateix braó i resó que aquell munt d'en Carab (que havia estat chorista) percussió el sonor bombo en les toques de solemnitat; *Brom!*

Vaig alçar-me; els companys — menys en Jomis que va quedar imprimeblement cavalcant com si l'anirats i ell forissin d'una persona, un centaure, que diguessin — m'auxiliaren; el botiquí que jo sempre porto, va treballar; àrmica per aquí, coto fluis per allà, un anti-espasmòdic per a tranquil·litzar-me etc. etc. després, torna a pujar en el mateix matxo

Barcelona de de 192

Sr. 4

5 o 6 hores més. No cal dir-li que a l'arri-
var a Esterni vaig ficar-me al llit i que
el meu mal estava en tan gran, que no
podia ni girar-me del llit. A l'endemà vaig
vestir-me amb una horn, puig canvi no podia
fer cap gest i vaig cometre l'imprudència
de seguir l'excursió, fent sempre, en l'auto,
tren, llit etc. Tant, que per a pujar i baixar
de l'auto havien d'ajudar-me. La dolor ha
estat desapareixent al cap de 4 o 5 dies d'haver
regressat a l'aquesta, menys el dolor del pit
(de la caiguda) que fins ahir vaig haver de
recórrer a la ciència mèdica, per opinar
que es tracta d'una petita contusió a la
pleura, si be altre metge (puig n'he vist
un) creu que és un lluger desgarn del
teixit. Si com vulga, avui, 15 dies després
de la caiguda, encara me fa mal i he de me-
dicar-me, si be afortunadament coneix que va
cedint; però 15 dies de patir i els més forts, els
4 de l'excursió per Luchon, Toulousa i Carcassonne.
Fora aquest petit contratemps, l'excursió
foi magnífica i els panorames estupendíssims.
Restarem encisats de la bellesa, grandiositat i
magnificència del nostre Pirineu, de la bondat de
les seves aigües, de la calor de l'estufa i de la
ricomunitat del balneari. Sobretot de la seva

Barcelona de de 192

Sr. 5

més ens convencérem, fou de l'incomoditat,
perill i cansanci del capí. Ser fer-ho a pen
o no moure.) de casa, així femo pel succés.

En Manuel i fills de Botri van preguntar-nos per
V. i ens donaren recents, així mateix el rectu de
Espol, en Pep de Esterri etc. etc. j'ob la popularitat!
(Ja acèbaram de parlar de tot i li discutíam
fotografies j' aquelles visions del Port de Rus i
Portarro i ball de S. Nicolau i estamps etc. etc!!)

Ahí tant del altre. Milet, ballarem sarda-
nes i menjàrem coca amb piunyons. La Fornells
viuquí amb el marit i aquet digué al M. que
voldria ingressar chorista i per la muller voldria
reentrar etc. etc.

Ferim un llogue per Vilafraça per l'Octubre
mit i dia ferie. Ja hem escrit que no pot ser. En
tot cas, tarde i feste.

Aquanti.) fort; i si hegeis ce que li
varij a di a dalt d'un matxo, bairi desregid.
Ferim un llogue per Nova-York - Habana i
Meixic j' on men!! Ha vingut un representant d'una
forta empresa i s'ha explicat en fusta, oferint pagar
tot per endavant el que calgués. El Sr. Cabot li ha
dit, de moment, un millon de pesete i ell ha

Barcelona de de 192

Sr.

dit seriament que veuria el millon. Se li ha fet veure tots els majisculs inconvenients, però en tots, sobretot els de diners, els resolrà ràpidament; dictar als cronistes, subvencions a les famílies i als que podessin ser col·locats etc. etc.

(Heu! què dit que el dia 20 de setembre, dia que ell reprenia la seva agència, se li formaria la resposta).

Com és natural, la resposta seria negativa però no se li ha dit de moment, per no treure-li la il·lusió i perquè vegés que un home ocupat de l'assumpte.

— Fins a la vista i que li acabi de provenir de l'interès i agafi breuilles forces per l'hivern.

Aten. amic i rever
P. Boada